

17 Δεκεμβρίου 2023

Άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας: Ο Χριστός δεν έχει απολύτως τίποτε ανάγκη, αλλά αντίθετα καταπλουτίζει με τα ουράνια αγαθά του ολόκληρη την κτίση!

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

Άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Του Αγίου Πατέρα μας
Κυρίλλου Αρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας
Υπόμνημα στους Ψαλμούς

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=388090>

Ψαλμός 2ος

Στίχ. 1. «Γιατί αφηνίασαν τα έθνη και συνέλαβαν σχέδια ανόητα»;

Και εδώ κατηγορεί πιο καθαρά τις ανοησίες και το αχαλίνωτο θράσος των Ιουδαίων εναντίον του Χριστού, καθώς και τη ματαιότητα των σκέψεων και τους παιδιριώδεις λογισμούς τους, λέγοντας· «Γιατί αφηνίασαν τα έθνη;». Και κατ' άλλη έννοια, άδικα μελέτησαν τα βιβλία των προφητών, αφού δεν παραδέχθηκαν τον Σωτήρα του γένους που κηρύσσεται από αυτούς.

Στίχ. 6. «Εγώ όμως ενθρονίσθηκα βασιλιάς από αυτόν».

Ενώ λοιπόν από τη φύση του δεν είχε ανάγκη από τίποτε, όσα λέγεται ότι λαμβάνει, τα έχει λάβει για να γίνουμε μέτοχοι αυτών και εμείς.

- Χειροτονήθηκα, λέγει, βασιλιάς από τον Θεό και Πατέρα, για να διακηρύττω το πρόσταγμά του, και πριν από όλους τους άλλους στους κατοίκους της Σιών. Και αυτό, νομίζω, σημαίνει εκείνο που είπε ο Χριστός· «Δεν έχω σταλεί, παρά μόνο στα πρόβατα τα χαμένα της γενιάς του Ισραήλ».

Επειδή δηλαδή σ' αυτούς οφειλόταν η χάρη της υπόσχεσης, σ' αυτούς πρώτα χάρισε τον λόγο της ευαγγελικής διήγησης και τη δικαίωση με την πίστη τους σ' αυτόν.

Στίχ. 7. «Εσύ είσαι Υιός μου· εγώ σε γέννησα σήμερα».

Γνώριζε λοιπόν ο Δαβίδ τον Χριστό, αν και είχε προαιώνιο τον θρόνο της θεότητας, λόγω της απόρρητης γέννησης από τον Πατέρα. Γιατί λέγει· «Ο θρόνος σου, Θεέ, υπάρχει αιώνια».

Γνώριζε αυτόν δεχόμενον και βασιλεία ως άνθρωπος μέσα στον χρόνο, λόγω της νεώτερης οικονομίας.

Και πάλι φανερώνει την προαιώνια γέννησή του λέγοντας «Εσύ είσαι Υιός μου». Γιατί ήταν πάντοτε Υιός.

Επίσης δείχνει και την κατά σάρκα γέννησή του, προσθέτοντας «Εγώ σε εγέννησα σήμερα», γιατί το «σήμερα» δηλώνει χρόνο. Και του χάρισε ο Θεός ως άνθρωπο όνομα ανώτερο από κάθε όνομα, δηλαδή το όνομα τής υιότητας. Το «σήμερα» δηλώνει τον καιρό κατά τον οποίο σαρκώθηκε αν και ήταν από τη φύση του και Κύριος των όλων.

Γιατί έδωσε μαρτυρία ο Ιωάννης γι' αυτόν, ότι ήρθε στα δικά του, «δικά του» ονομάζοντας τον κόσμο. Καλούμενος ως προς δόξα συνηθισμένη, στη δόξα της βασιλείας, έλεγε· «Εγώ έγινα βασιλιάς από αυτόν», δηλαδή από τον Θεό Πατέρα.

Και τα ανεχόταν αυτά, με σκοπό, ως άνθρωπος που έγινε Υιός αν και από τη φύση του ήταν Υιός, να ετοιμάσει, μέσω αυτού, στους ανθρώπους τη συμμετοχή τους στην υιοθεσία, και να ελκύσει προς την βασιλεία των ουρανών εκείνους που κατεξουσιάζονταν τυραννικά από την αμαρτία.

Γιατί, όπως σαν κάποια κληρονομία από πατέρα, όλο το γένος που προήλθε από αυτόν, κληρονομήσαμε τις συμφορές που προέκυψαν από την παράβαση του Αδάμ, φορτωμένα με κατάρρα και θάνατο, έτσι πάλι θα περιέλθουν σε ολόκληρο το ανθρώπινο γένος όλα τα λαμπρά του Χριστού.

Γιατί ο Μονογενής δέχεται τα λαμπρά οπωσδήποτε για μας, όχι για τον εαυτό του, επειδή είναι πλήρης, ως κατά φύση Θεός.

Γιατί δεν έχει απολύτως από τίποτε ανάγκη, αντίθετα αυτός μάλλον καταπλουτίζει με τα ουράνια αγαθά του ολόκληρη την κτίση.

Από τον τόμο «Κυρίλλου Αλεξανδρείας, Άπαντα τα έργα, τόμος 14» του εκδοτικού οίκου Ελευθερίου Μερετάκη «Το Βυζάντιον», Πατερικά Εκδόσεις Γρηγόριος Παλαμάς, Θεσσαλονίκη 2003. Κείμενο, μετάφραση, σχόλια Παναγιώτης Παπαευαγγέλου, δρ. Θεολογίας. Επόπτης, επιμελητής εκδόσεως Ελευθέριος Γ. Μερετάκης, πτ. Θεολογίας.

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN